Ч. 218. Пятниця 11 жовтня (28 вересня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З галицкого сойму. — Справа угоди. — До ситуациї. — Вісти з Угорщини. — Войскова реформа в Англії. — З Росиї.

Вчерашні соймові засіданя були присьвячені головно ґенеральній дискусиї над справами зміни соймового реґуляміну. Засіданє равнішне розпочало ся о годині 10·45 перед полуднем.

По відповіди пос. Домбского іменем краєвого Виділу на інтерпеляцию поставлену на однім з попередних засідань пос. Бойком передано правительствене предложенє з проєктом закона про охорону птиць пожиточних для управи землі і инших пожиточних зьвірят до комісиї господарства краєвого.

Відтак ухвалено вилучити присілок Мазярня вовкова з громади Грибів і утворити з него самостійну громаду адміністрацийну, вилучено також присілок Березів середний із звязи з громадою Березів вижний і утворено з неї окрему громаду а також утворено нову громаду з присілка Підманастирок, який вилучено з громади Грицеволя.

З огляду на ухвалений соймом новий закон дороговий, який зносить особисті престациї, порішено передовсім справу, що до двірців може бути більше доїздів, а також постановлено, що $^1/_3$ коштів будови їх поносить підприємств, $^1/_3$ повіти, через які переходить доїзд, а одну частину додатки до податків безпосередних громад і двірских обшарів, а їх висоту означує повітова рада в границі найвисше в висоті до 9% додатків до податків. Додатки до податків не можуть перевисшати більше, як $^1/_6$ коштів будови доїзду.

По перерві зарядженій для порозуміня послів вибрано з дрібної посілости до краєвої комісиї загального податку заробкового, яко члена дра Стефана Федака, адвоката краєвого у Львові, яко заступників дра Ярослава Кулачковского, дир. тов. взаїм. обезпечень „Дністер“ у Львові і Івана Левиньского, проф. школи політехнічної і будівничого у Львові, а до комісиї апеляцийної для податку особисто-доходового: дра Тадея Соловія, адвоката у Львові. — Вибори 3 членів і 1 заступника члена до надзираючої ради Банку краєвого відрочено на внесенє пос. Ґломбиньского до иншого засіданя на те, щоби запевнити більше заступництво містам.

Крім сего признано на внесену петицию вдовину пенсию Мариї Буяковій, вдові по упр. нар. школи. Дальше наспілі петициї в справах запомогових передано до провіреня і полагодженя краєвому Виділови, після соймової ухвали, яка на елементарні нещастя призначує загалом 500.000 корон.

На внесенє комісиї санітарної порішено підвисшити уділ краєвого фонду на кошти будови шпиталю в Косові о 10.420 кор. і о 28.000 кор. на будову шпиталю в Надвірні, як о такі квоти піднесе свої уділи скарб державний.

На предложенє шкільної комісиї рішено відповідно до внесеня пос. Криштофовича візвати правительство, щоби задля пороблення досьвідів заложив в краю одну зреформовану середну школу після анґлійского взірця, а після предложеня краєвого Виділу ухвалено оснувати у Львові краєвий жидівский інститут теольоґічний, коли до єго удержаня причинять ся відповідно жидівскі громади віроісповідні та другі інтересовані чинники.

З черги приступлено до дискусиї над зміною соймового реґуляміну. Дискусия та прибрала вид обструкциї, бо визначала ся тим, що бесідники промавляли дуже довго. Так прим. пос. Могильницкий говорив майже дві години, а пос. Сколишевский аж пять годин і закінчив свою промову доперва о годині $5^1/_2$ по полудни. На вечірнім засіданю промовляли пос. Олесницкий, Урбаньский і Ґломбиньский, котрий іменем сторонництва демократичного заявив ся против предложеного реґуляміну. П.

---

9)

НА МАНІВЦЯХ.

(З норвежского — Йони Лія).

(Дальше).

— Мушу признати, що й я також шаную Ека. Уважаю єго добрим і симпатичним чоловіком. Робить на мене враженє безвзглядної щирости, певности і спокою. Такий товариш...

— Кришталевий! А я даю тобі слово, що саме ті єго кришталі потовчу власним кулаком, аби ти єго не могла бачити і величати. Скло, на шастє, крихке. А тепер скажи мені отверто, признай ся ліпше від разу — чи ти прийшла відвідати маму або Сольві, чи може, аби мене виратувати від хитрого банкира і звязати з тою патентованою честнотою?

— Подумай лиш, любий Фасте, яка спілка: ти, щирий і отвертий, неспосібний до хитрости і підступу — банкир не вагував би тебе першого пошити в дурні, коли би...

— Отже треба мені, як медведеви, проволічи колісце крізь ніс і вести мене на ланцуху, бо сам не знаю, куди іду! Дякую дуже, безконечно! Однако впевняю тебе, що зайду, де мені треба, навіть без твоєї помочи. Можеш собі ощадити труду. Ангелів хоронителів не хочу і не потребую, і в такім виді не стерпів би я навіть тебе. Так, бачу з твоїх очий, навіть капелюх пересунула на бік, а вже сам погляд заповідає... але то нічо... Сам пійду, підлечу і стану при меті.

— Хоч би в тій дорозі наша давна приязнь мала пропасти?

— Цит!.. не жартуй! Не люблю, коли говориш як актор, а в тім случаю... ні, ні! — будь спокійна!.. Не жури ся — нічого такого не стане ся. Не думай все о тій „границї“. Я призначив тебе на щось висшого і нічо в тім не може змінити ся. Ні, ні! Щастє духів вибраних буває просто осліплююче, то єсть більше як всьо, що земля може дати. А хто раз підніс ся в той край ідеалу, той має в серци щось більше як звичайні любощі і говорене милих слів паннам. Такі річи опадають на друге, трете місце... Подумай, такий Наполеон, або инший ґеній... входить до балевої салї як витязь і поминаючи звичайні вступи, обертає ся до першої, котра єму в тій хвили впала в око. І справа скінчена. Чимже в годині діла суть для него чувства і серце?

— Так, так! — перебила Вера — нема о чім говорити. Великі люди не потребують нікого, а тим більше женщини. Пійду до дому заждати на Сольві.

— Алеж, Веро, не відходи! Длячого відходиш?.. Чуєш?.. Щож то знов? Маєш сльози в очах. Що то значить? Чи я сказав що дурного? Чи я діймив тебе яким слівцем? Тебе, котрій за скарби сьвіта не хотів би зробити прикрости! Чейже розумію, що в відношеню з тобою, говорю до тебе, як до близького духа, не як до женщини.

— Духа? Женщини?

— Впевняю тебе, найдорожша Веро, що хвилями видаєш ся мені найкрасшою в цілім місті, майже так красною, як моя мати, коли говорить з великим занятєм.

— Дякую, Фасте! Я дуже тобі вдячна; то не повинно мені зашкодити... атже твоя мати, здаєть ся, кінчить шістдесять літ.

— То для мене нічо не значить, говорю іменно о тім, що з неї і з тебе яснїє, що мене так у вас одушевляє і потягає. До лиха, чую добре, що без тебе нічо для мене не має вартости. Просто, ти стала потребою мого духа. О красі не говорю — сама знаєш найліпше, що під тим звичайно розуміють, а однако...

— Сольві, Сольві! — крикнула нагле Вера, побачивши крізь паркан повертаючу дівчину. — Вже якої пів години жду тут на тебе і заїдаю ваші вишні. Я хотіла спитати: чи можеш прийти до нас нині вечером? Буде консуль Розенквіст з Францискою, отець буде грати партию вінта.

— І боїш ся, що Франциска пятий раз оповість тобі історию своєї нещасливої любови! — засьміяла ся догадливо Сольві.

— Буде Вальборґ і Діна Бредер, може...

— Доктор Фалькенберґ і кілька инших молодців — доповнив жартобливо Фасте.

Сольві зникла нагле, немов би її цілком не було.

— Що то є? — спитала Вера здивована.

— То, що „мусиш“ попросити Фалькенберґа, Веро. Мусиш то зробити для мене.

— Щож тобі на тім зависить? — спитала Вера, немов би з неба упала.

— Люблю Сольві. Дуже її люблю і для мене було би тяжким ударом, коли би доля завела її дівочі надії. Она так вірить людям! І

Маршалок забравши голос і покликуючи ся на свій обовязок лагодженя взаїмних спорів поодиноких сторонництв, висказав надію, що до завтра (т. є. до нинї) удасть ся сторонництвам найти деякі спільні точки, які доведуть до порозуміня, конечного до ухваленя предложеної реформи реґуляміну. З тою надією відложив п. Маршалок засїданє до нинї год. 10 рано.

Оногди вечером на конференциї угорского конституцийного сторонництва в Будапештї заявив мінїстер рільництва Даранїй, що передвчера підписано цїлу збірку угодових законів, які дня 16 с. м. будуть предложені обом парляментам. По промові Даранїого принятій оплесками, висказав президент сторонництва Кольоман Сель іменем партиї правительству довірє.

З Відня доносять, що там розпочали ся вже конференциї п. Президента мінїстрів бар. Бека з провідниками клюбів. Нинї явить ся др. Вайскірхнер у п. Президента мінїстрів. Дра Люеґера задля єго недуги відвідає бар. Бек в ратуши. Нинї надіють ся у Відни прибутя дра Крамаржа. Бар. Бек наміряє також увійти в порозуміне з визначними членами палати панів.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить з Відня: Мінїстер справ внутрішних ґр. Андраші був вчера о годинї 11 перед полуднем в Шенбрунї у Монарха на авдиєнциї, котра тревала більше як годину. По авдиєнциї заявив Андраші мінїстрови Зічі'ому, що авдиєнция мала успішний вислїд.

На нинї заповіли социялїсти в Будапештї велику демонстрацию за виборчою реформою. Демонстрация — як надіють ся — мине спокійно; впрочім правительство поробило далекосягаючі средства осторожности. Нинїшний день вибрано для демонстрациї длятого, позаяк нинї збирає ся на наради угорский соим.

Анґлїя приступить з початком будучого року до реорґанїзациї своєї краєвої оборони, щоби на всякий случай забезпечити себе від ворожого наїзду. Анґлїя мусить посїдати таку армію, котра вистарчила би на поборенє 100 до 15.000 наїздників та позваляла би на висланє значнїйших сил на континґент. Досьвід бурскої війни показав, що дотеперішна скількість войска не вистарчає навіть на війну кольонїяльну, — тим менше она могла би вистарчити на війну з котроюсь континентальною европейскою державою. На заведенє систему загальної, примусової войскової служби анґлїйске правительство не могло рішити ся, бо ся новість викликала би серед людности рішучий протест. Правительство хопило ся тому иншого способу на те, щоби без нарушеня горожаньскої свободи осягнути свою мету. Проєкт мінїстра війни пропонує творенє добровільних стоваришень краєвої оборони, зістаючих під надзором ґенералїциї. Добровольцї з'обовязують ся до 4-лїтної войскової служби. На основанє стрільниць і домів для вправ та на узброєнє і умундурованє охотників правительство визначує певну квоту; решту видатків будуть покривати самі стоваришеня.

Нова армія буде мати коло 360.000 вояків; разом з дотеперішними 160.000 буде Анґлїя мати пів мілїона войска, яке зможе заважити навіть на европейскім континентї.

Дня 4 с. м. розпочав ся в Москві судовий процес з приводу узброєного повстаня на московско-курскій і нижно-новгородскій зелїзници в грудни 1905 року. Перед судом стануло 15 зелїзничих урядників. Всї обжаловані за те, що взивали робітників і урядників зелїзничих до оружного повстаня з метою — повалити істнуючий державний порядок. Між иншими точками обжалованя єсть також обвиненє, що підсудимі, усунувши центральну власть, загорнули в свій заряд зелїзничий табор та давали льокомотиви тілько войсковим поїздам. Але чому? На те, щоби їх потім розбивати. Члени заговору опублїкували, що уладжуючи розбитє войскового поїзду, „уратували житє тисячам людий, бо знищили перевожені в поїздах мітралєзи". Процес будить в цїлій Росиї великий інтерес.

Новинки.

Львів, дня 10-го жовтня 1907.

— **Репертоар руского народного театру** у Львові під дирекциєю Йос. Стадника. (В сали „Яд Харузім" при ул. Бернштайна. Початок о 7 годинї вечером). В суботу 12 с. м. „Жиди" сензацийна штука в 4 діях Чирікова.

— **Нові почтові марки** будуть заведені в слїдуючім роцї з приводу 60-лїтного ювилею панованя Цїсаря Франца Йосифа. Марки будуть ріжнити ся від теперішних тим, що кождий їх рід буде заосмотрений портретом одного з попередних австрийских Цїсарів, отже на кождім родї марок буде находити ся инший портрет.

— **Дрібні вісти.** Син коломийского маршалка, Володимир Ясїньский, вийшов оноді з револьвером в поле і коли схилив ся над бульбиском, револьвер випав з кишенї та випалив, причім куля прошила єму ногу низше колїна, на щастє не нарушуючи кости. — Василь Горда, 76-лїтний старець у Волоцї на Буковинї, виліз на сїно в шопі свого сина, підпалив єго і по двох годинах найшли єго тіло спалене на вуголь. Старець терпів на умову недугу. — На поли коло Погорілївки (на Буковинї) знайдено трупа тамошного селянина Олекси Грумедзи. Жандармерия арештувала жінку убитого і тещу та відставила їх до суду в Заставнї, позаяк заходить підозріне, що Грумедзу убив хтось з численних обожателів єго жінки, аби она могла дальше вести розпустне житє.

— **Самоубийство учителя.** З Буковини доносять: Учителя при румуньскій школї в Позорітї коло Кімполюнґа, Ваврека найдено 5 с.м. повішеного в шкільній канцелярии. Ваврек удав ся в пятницю по вечери до своєї канцелярии, мовлячи жінцї, що має роботу при касї Райфайзена, котрої він був касиєром. Рано жінка побачила, що ліжко чоловіка зовсїм не рухане. Побігла до канцелярии і знайшла трупа, що висїв на гаку від вікна. Причина самоубийства незвістна, хотяй здогадують ся, що тут довершено рабунку та убийства.

— **Отроєнє грибами цїлої родини.** В Чишках коло Мостиск погибла оноді цїла селяньска родина наслїдком отроєня грибами. Як звичайно буває на селї, дїти назбирали грибів у лїсї, мати не питаючи зварила і всї з'їли. Мимо лїкарскої помочи за кілька днів помер батько родини, Іван Валявский, потім померла єго жінка Розалїя, а небавом опісля 2 дїтий. Старший хлопець уратував ся від смерти лише тим, що з'їв грибів найменше і — як говорять селяни — напив ся на відтроєнє сильної горівки.

— **Про зьвірский напад** доносять із Скалатшини: В недїлю 6 с. м. вибрала ся жінка руского пароха, о. Ксьонжика з Кокошинець разом з доньками, 16- і 6-лїтною до свого зятя, сотрудника при рускій парохії в Лежанівцї, коло Кокошинець, в гостину кіньми, котрими повозив занятий в службі у о. Ксьонжика наймит, Ілько Базюк. Забавивши в Лежанівцї до вечера, Ксьонжкова постановила від'їхати з доньками до дому, хотяй зять, немов прочуваючи щось злого, просив їх, щоби заночували у него. тим більше, що дорога веде через лїс. Отже товариство, зложене з матери, двох доньок і візника, пустило ся смерком до дому. Однак ледви в'їхали в лїс, візник почав оглядати ся, немов чогось шукав, а по хвили, добувши з під сїдала набитий револьвер, скочив з візка і вистрілив в сторону коний. Коли старша донька Олена спитала, пощо він стріляє, Базюк змірив ся до неї і випалив. На щастє Ксьонжківна кинула ся в бік і впала з воза, а куля застрягла їй в ногу. Мати, страшно перепуджена, стала кричати о поміч, і тодї грянув третий вистріл, котрий попав їй в груди. Бачучи, що женщина ще жиє, напастник, очивидячки жалуючи патронів, почав окладати єї револьвером по голові так довго, аж залита кровію упала на землю. Тодї розбишак кинув ся на молодшу донечку і кількома ударами револьвером убив єї на місци. Роздав ся ще один вистріл, розбишак випалив імовірно до себе, але безуспішно, а відтак утїк. На гук вистрілів з недалекої лїсничівки побігли на місце випадку і на превеликий жах знайдено трупа 6-лїтної Манї. конаючу матїр і тяжко ранену старшу доньку, котрі забрано до лїсничівки, де мати зі старшою донькою борять ся зі смертию. За убийником кокошинецка жандармерия розвела глядане. Причина страшного злочину не звістна; імовірно була се месть або злочинець дїлав в приступі божевільности. — Як доносять, Базюка зловили селяни, занятї при копаню бараболї. Мав при собі револьвер і 70 патронів.

— **Віднайденє дитини.** Московскі ґазети описують зворушливу подію, яка кілька днів тому стала ся на однїй улици в Москві. До офіцира, що переходив з жінкою, звернула ся одна дівчинка з просьбою о милостиню. Жінка офіцира вже добула

коли би... Я бачив єї горячі і пекучі сльози, бачив... і зрозумів. Треба мати слух, аби брати участь в концертї, инакше попсуємо всьо, правда?

— Здаєть ся менї, що ти відгадав, Фасте. Доктор Фалькенберґ буде також — шепнула Вера з незвичайною повагою.

— Отже жду тебе вечером, Сольві — крикнула голоснїйше через вікно і пустила ся до фіртки в паркані.

Був пополудневий, горячий час. Фасте без сурдута, в своїй душній комнатцї під кришею кидав на папір пляни і обчислював. Від часу до часу замкнув якусь цїлість, ставав в малім віконци і свистав так голосно, що сполошені шпаки вилїтали з своїх гнїзд під кришию.

Тїнь дерев ставала чим раз довша, а коло шестої години охололо значно і холодний вітер почав повівати від моря.

Сольві вийшла, одїта в ясну лїтню сукню і шукала в огородци на ріжних корчах хорошого цьвіту, аби єго припяти до грудий.

Фасте стояв у вікнї і глядів на розкиненї криші міских домків і на пристань, наїжену лїсом маштів.

То було місто, яке він постановив здобути.

Наближав ся вечер, легкий сумерк прикривав предмети; смеркало ся чим раз більше. О заходї сонця знято хоругов на митовій коморі; робітники громадками повертали з робіт.

Сольві вернула пізно, зворушена, щаслива: доктор Фалькенберґ просив о єї руку, перед новим роком буде панию докторовою. Не уміє висказати свого щастя, але відчуває єго серце матери; обі плачуть сльозами радости.

А Агнїшка? Панї Форлянд впевняє рішучо, що волїла би єї бачити неживою, як жінкою старця, за кут і хлїб певний на решту житя. Але не хоче мішати ся. Болить єї то і понижує, але Агнїшка має право розпоряджати своєю будучностию і нікому не вільно ставати їй в дорозї.

Нагле Агнїшка з'являє ся серед родини. Від двох днів сама не знає: утїкає, чи спішить, аби знов опинити ся під тою кришию. Зірвала ся в послїдній хвили. Пастор найчестнїйший, найблагороднїйший чоловік; любив єї дуже, придбав єї щиру прихильність, цїлковите довірє і поважанє; здавалось їй, що при єго боцї найде на решту житя спокій і вдоволенє, але перший усьміх щастя єго уст беззубих відтрутив єї, відопхнув, знищив всьо.

І утїкла.

А в містї кипить. Пляни і проєкти Фаста порушили всї уши, пересьвідченя дїлять ся, поборюють ся гадки. Молодїж перша перехилює ся на єго сторону. Вороги кепкують, але він уміє відповідати, уміє приєднувати собі можних і убогих, лише Вера нерадо відзиває ся все о праци, в єї пересьвідченю невідповідній цїлком для ума єї приятеля. А передусїм тревожить єї і непокоїть єго відношенє до банкира, чоловіка хитрого і безсовістного. Фасте стає в єго оборонї.

(Конець буде).

мошонку, коли нараз, придивившися дівчинці, кинула ся до неї з окликами радости, бо пізнала в ній свою донечку, котру уважала вже погибшою. Діло було таке: Сей офіцир був на війні з жінкою та донькою. В часі відвороту після битви під Ляояном донька дісталась в руки хунхузів. Пізнійше вояки відбили дівчинку і оден з них взяв єї на виховане, але родичі нічо про се не знали. В Москві той вояк разом з дівчинкою жили з милостині.

— **20.300 метрів над землею.** До тої величезної висоти долетів т. зв. реґіструючий подвійний бальон, заосмотрений приладами, котрі самі зазначують осягнену висоту і теплоту воздуха в горі. Такі бальони пускають в цїлях наукових, без людий і в той спосіб, що від одного більшого бальона піднимає ся в гору сполучений з ним менший бальон, заосмотрений згаданими приладами до реґістрованя. Такий реґіструючий бальон випустило сими днями швайцарске центральне заведене для метеорольоґії в Цириху. По ледви півтретя години лету бальон впав знову на землю і єго знайшли коло Біриґлєн в кантоні Турґав та старанно запрятали. Щоби долетіти до тої страшенної висоти — 13 наших миль, з котрої можна видіти сторони землі на 1000 кільометрів довкола — потребував реґіструючий бальон летіти мало що більше як 60 мінут, при чім зазначив найменшу теплоту (58 степенів Цельзия морозу) вже у висоті 11.700 метрів. Понад тою висотою показала ся якась загадочна „тепла" верства воздуха, котру вже й давнїйше кілька разів спостеріґано. У висоті 20.000 метрів виносила студінь лиш 44 степенїв Цельзия, підчас коли правильно треба би було у тій висоті сподївати ся 80 степенів. Показало ся, що прилади аж до тої найвисшої, доси осягненої висоти ділали зовсім правильно і делїкатний механізм до реґістрованя не зазначував анї о волос хибно, так само тоді, коли бальон летїв в гору, як і тоді, коли спадав. Сим разом удало ся також перший раз перепустити бальон до реґістрованя крізь величезний циклон тучевий і розслідити стан вохкости у всїх верствах воздуха.

— **Страшна суджена.** В маю с. р. найдено в Хемниц в Саксонії 35 літного над'інжиніра Преселера в єго мешканю з простріленою головою. Позаяк коло него лежав револьвер, то всї думали, що він скінчив самоубийством, хотяй незабаром мав женити ся. В єго мешканю найдено також завіщане, яким Преселер зробив спадкоємницею свого майна свою суджену, 22-літну панну Браєрівну, доньку бурмістра з Бранду коло Фрайберґа. Недавно стало ся так, що панну Браєрівну власти мусїли арештувати, бо завіщане Преселера показало ся сфальшованим. Тоді то виринули сумніви, чи Преселер помер справді наслїдком убийства, а при близшім розслїдї обставин звернуло ся сильне підозрінє против Браєрівної, що то она зглади ла свого нареченого зі сьвіта. Оноді Браєрівна признала ся справді до злочину. Прибувши несподівано до мешканя свого нареченого, сказала, що має для него чудовий дарунок, однак він мусить замкнути на хвилю очи. Преселер сповнив бажанє своєї любки. Тоді она зажадала, щоби він отворив уста, а коли і се стало ся, Браєрівна вложила швидко револьвер єму до уст і випалила. Преселер погиб на місци, і тоді Браєрівна забрала з мешканя убитого 15.000 марок, а крім того лишила сфальшоване завіщане, яке робило єї спадкоємницею цїлого майна Преселера. Понадто признала ся також Браєрівна до инших злочинів. Приємна наречена, нема що казати!

Телєґрами.

Відень 10 жовтня. Президент угорского кабінету, др. Векерле, виїхав вчера вечером о 7 годині назад до Будапешту. Міністри Андраші і Єкельфалюші виїхали по полудни.

Прага 10 жовтня. Сойм ческий відрочено.

Будапешт 10 жовтня. Угорске бюро кореспонденцийне доносить: Мимо того, що єсть надія, що нинїшний день перейде без розрухів, заряджено на всякий случай далеко сягаючі средства осторожности. Дворець обсаджено войском, в касарнях стоять в поготівли сильні відділи войска.

Будапешт 10 жовтня. Нині від рана збирають ся социялїсти на улицях з нагоди нинїшної демонстрациї. Склепи замкнені, у фабриках і заведенях промислових рух спинено. О 9 год. перед полуднем розпочав ся з площі Кольомана Тіши похід. Число участників походу обчисляють на 50 до 60.000.

Будапешт 10 жовтня. З виїмкою заведень електричних всюди роботу здержано. З многих домів і бальконів повівають трибарвні хоругви з написами „Най жиє загальне право голосованя!" Полїция зарядила великі средства осторожности; цїла будапештеньска залога стоїть на поготівли. До касарні, що стоїть близько парляменту, прибув нині рано полк гузарів для евентуальної охорони парляментарного будинку. Перед полуднем ходила депутация до президента палати послів Юста. З провінциї надходять депеші о спокійнім ході демонстрациї. До Будапешту приїхали посли до Ради державної Шумаєр і Вінарский з Відня а з Білграду проводир тамошних социялїстів.

Будапешт 10 жовтня. На чолї демонстрацийного походу їхали члени екзекутивного комітету социялїстичної партиї, відтак гості заграничні, за ними 200 наколесників. Музика грала пісні робітничі. В поході було видко богато червоних прапорів та всїлякі написи з жаданем загального голосованя.

Катеринослав 10 жовтня. Десять узброєних людий напало на уряд почтовий на двірци у Верхнеднїпровску. В уряді був урядник і 5 полїцаїв. Розбишаки кинули дві бомби і стріляли з револьверів; одного полїцая убили а урядника зранили та забрали з каси 60.000 рублїв. По рабунку попертинали проводи телєґрафічні.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „**Розмова цьвітів**". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Виданє представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Курс львівский.

Дня 9-го жовтня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	566·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	557·—	562·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	108·70	110·40
Банку гіпот $4^1/_2$%	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	99·80	100·50
4% листи застав. Банку краєв. .	95·—	95·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	94·50	95·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·30	98·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·70	94·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·10	95·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	85·—	95·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	46·25	48·25
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·50	29·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	74·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·70	22·70
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·43
Рубель папервий	2·53	2·55
100 марок німецких	117·77	117·97
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недоняда. (Телефона ч. 527).